

Phẩm 32: PHẠM THIÊN THỈNH CẦU

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Tối Thắng thưa Phật:

–Bạch Thế Tôn! Thân hành thanh tịnh, không làm các việc ác, miệng nói các pháp hoàn toàn không dối trá, tâm nghĩ thanh tịnh vượt hơn nguồn gốc của đạo. Nay Thế Tôn nói về bốn Tâm vô lượng, Từ, Bi, Hỷ, Xả cứu giúp chúng sinh, hoàn toàn không bỏ quên một người chưa độ. Bằng từ bỏ tâm dục, bằng bất tịnh đi đến tịnh, quán tướng không có hình; đó là Bồ-tát thông hiểu về nguồn gốc của tuệ. Đối với nguồn gốc của các pháp đều được giải thoát, hữu vi, vô vi, hữu lậu, vô lậu; đó là Bồ-tát thông hiểu về nguồn gốc của tuệ. Đã biết không tham dục thì biết nó không sinh, sân giận không có nguồn gốc đều biết là không; đó là Bồ-tát thông hiểu về nguồn gốc của tuệ. Hành tâm Từ không gián đoạn, không tham đắm cõi Dục, cõi Sắc và cõi Vô sắc, đối với bốn thiên hoàn toàn không khởi tưởng; đó là Bồ-tát thông hiểu về nguồn gốc của tuệ. Đại Bồ-tát thường nhập vào Không, Vô tướng, Vô nguyện, cũng không tìm cầu tướng các pháp. Có Bồ-tát phát thệ nguyện rộng lớn: “Nếu ta thành Phật thì cõi nước chúng sinh không có tên của đạo ba thừa. Ngày nay, ta đã thành Phật Chánh Đẳng Giác, độ khắp chúng sinh mà không nhầm chán”.

Lúc ấy, có tám vạn trời người đạt được bậc Tận tín. Ma vương và đồ chúng đều trở về chỗ ở của họ.

M